

Книгата на Йоил и Лаодикийската църква на адвентистите от седмия ден – Номер тридесет и седем

Jeff Pippenger

2026-01-29

Число тридесет и седем

В съня на Уилям Милър „суматоката“ в началото, когато хората започнаха да безпокоят скъпоценностите, беше предшествана от това, че Милър събра скъпоценностите и извика: „ела и виж“. Христос, като човека с четката за прах, използва метлата, за да измете боклука, да събере скъпоценностите в много по-голям сандък, и след това Той повика Милър: „ела и виж“. Когато Христос започва Своего дело с метлата, стаята е празна, защото Милър записва, че „една врата се отвори и един човек влезе в стаята, при което всички хора я напуснаха; а той, като държеше в ръката си четка за прах, отвори прозорците и започна да изчетква праха и боклука от стаята“.

Човекът с метлата за прах влиза в стаята, когато всички хора са я напуснали. През 2023 г. човекът с метлата за прах влезе в празната стая, защото движението на сто четиридесет и четирите хиляди бе разбито и разпръснато. Истините, представени чрез Таблиците на Авакум от 2012 година, бяха погребани в смет, и стаята беше празна. Човекът с метлата за прах е Този, Който дойде след Йоан Кръстител, за Когато Йоан каза, че има лопата, и че ще употреби тази лопата, за да очисти напълно хармана Си.

Аз наистина ви кръщавам с вода за покаяние; но Оня, Който иде след мене, е по-силен от мене; аз не съм достоен да нося обувката Му; Той ще ви кръсти със Светия Дух и с огън; лопатата Му е в ръката Му, и Той ще очисти напълно хармана Си, и ще събере житото Си в житницата; а плявата ще изгори с неугасим огън. Тогава Исус дойде от Галилея на Йордан при Йоан, за да се кръсти от него. Матей 3:11–13.

Галилея е символ на повратна точка, а мястото на Йордан, където Исус дойде, за да бъде кръстен, се нарича Витавара, и то означава „мястото на преминаването с кораб“, и отбелязва мястото, където древният Израил премина в Обетованата земя. Когато Исус бе кръстен, Той тогава стана Исус Христос. Галилея, Йордан, Витавара и това, че Исус стана Христос, всички подчертават промяна на домостроителство, което е и онова, което представлява една врата, особено за филиделфийците, на които е даден ключът на вратата, която се отваря и затваря.

И до ангела на църквата във Филиделфия напиши: Това казва Оня, Който е свят, Който е истинен, Който има ключа Давидов, Който отваря, и никой не затваря; и затваря, и никой не отваря: Зная делата ти; ето, поставих пред тебе отворена врата, и никой не може да я затвори; защото имаш малко сила, и си опазил Моето слово, и не си се отрекъл от Моето име. Откровение 3:7, 8.

Когато Христос „отвори“ „вратата“ и „влезе в стаята“, стаята беше „Неговата стая“, защото Той основно очисти „Своя харман“. Ако това е Неговият харман, това е Неговата стая.

„В Капернаум Исус пребиваваше в промеждутъците между Своите пътувания насам и натам и той стана известен като „Неговият собствен град“. Той се намираше на бреговете на Галилейското море и близо до пределите на красивата Генисаретска равнина, ако не и действително върху нея.“ Копнежът на вековете, 252.

Той влиза в стаята Си, за да събере житото Си и да събере и изгори плевелите. Промяната на диспансацията, представена от Галилея, Йордан, Витава, кръщението, прехода от Йоан към Исус, съответства на прехода от воюващата църква Лаодикия към тържествуващата църква Филаделфия. Той влезе в стаята Си през юли 2023 година. Милър беше затворил очите си сред шума и суетата на 18 юли 2020 година и когато отвори очите си, стаята беше празна от хора; истината беше погребана под заблудата, а после човекът с четката за прах отвори прозорците и започна да измита навън боклука.

„Лопатата Му е в ръката Му и Той ще очисти напълно гумното Си и ще събере житото Си в житницата.“ Матей 3:12. Това беше едно от времената на пресяване. Чрез словата на истината плявата се отделяше от житото. Понеже бяха твърде суетни и самоправедни, за да приемат изобличение, твърде привързани към света, за да приемат живот на смирение, мнозина се отвърнаха от Исус. Мнозина и днес постъпват по същия начин. Днес души биват изпитвани, както бяха изпитани онези ученици в синагогата в Капернаум. Когато истината бъде приложена към сърцето, те виждат, че животът им не е в съгласие с Божията воля. Те виждат нуждата от цялостна промяна в себе си; но не са готови да се заемат със себеотрицателния труд. Затова се гневят, когато греховете им бъдат разкрити. Те си отиват оскърбени, както учениците напуснаха Исус, роптаейки: „Тежко е това слово; кой може да го слуша?“ Копнежът на вековете, 392.

В последния ден на 2023 година, който се допира до първия ден на 2024 година, Лъвът от Юдовото племе започна постепенно да разпечатва откровението за Самия Себе Си. В съответствие с тристепенния процес на изпитване при разпечатването в Даниил 12, тогава щяха да има три изпитания, представени като „очистени, избелени и изпитани“.

И той каза: Иди си, Данииле; защото тези думи са затворени и запечатани до времето на края. Мнозина ще се очистят, ще се избелят и ще бъдат изпитани; а нечестивите ще вършат нечестие; и никой от нечестивите няма да разбере; но мъдрите ще разберат. Даниил 12:9, 10.

Първият ангел представлява очистиране, тъй като изобличеният грешник полага греховете си върху жертвата в двора, където бива оправдан чрез кръвта.

След това кръвта се внася в светилището, където процесът на освещаването в святост е представен като избеляване чрез измиването с кръвта от двора. Там праведността се проявява в онези, които побеждават чрез кръвта и чрез словото на своето свидетелство.

След това те са изпитани и в последните дни се установява, че са десет пъти по-добри от всички други мъдrecи на Вавилон. Третото изпитание е онова, при което те са прославени в Пресветото място и отличени от другата класа изповядващи се за мъдrecи. Това трето изпитание е неделният закон, а първото изпитание е призивът на първия ангел за завръщане към основите, защото в следващата стъпка храмът се издига. Тази следваща стъпка е вестта на отделянето на втория ангел, след която идва решаващото изпитание на третия ангел.

През 2023 г. първият ангел дойде, както беше направил на 11 август 1840 г., когато слезе с вест за исляма на второто горко. Той слезе, както беше направил на 11 септември, с вест за исляма на третото горко и с призива за завръщане към старите пътеки. Основите на милеристката история бяха положени, щом вестта на второто горко се изпълни на 11 август 1840 г. Тогава ангелът от десета глава на Откровение слезе, като по този начин предобрази слизането на ангела от осемнадесета глава на Откровение и идването на третото горко.

Йосия Лич е историческата личност, свързана с полагането на основите на 11 август 1840 г. Името „Йосия“ означава „основата на Бога“, а цар Йосия в свещената история представлява реформацията на Йосия, която включваше откриването на проклятието на Мойсей, заровено сред развалините в светилището, точно както съкровищата на Милър бяха заровени в стаята.

Цар Йосия умря при Мегидо, което е Армагедон от Откровение, глава шестнадесета. Реформата на Йосия беше изпълнение на пророчеството, изречено от непокорния пророк, когато Еровоам издигна двата олтара във Ветил и Дан. Този непокорен пророк умря между осела и лъва. Цар Йосия беше предсказан по име, и неговата реформа беше част от това предсказание, което включваше, че бъдещият цар Йосия ще събори самия олтар, при който непокорният пророк се изправи срещу нечестивия цар Еровоам.

Йосия означава „основата на Бога“, а цар Йосия изпълни предсказанието, дадено около 340 години преди неговото царуване. Той поведе съживление и реформация, които в крайна сметка стигнаха до олтара, при който пророкът от Юда се изправи срещу цар Йеровоам. Когато стигна там, Йосия разруши олтара, както беше предсказано, че ще направи. Тези два олтара на Йеровоам бяха преднамерени фалшификати на храма в Ерусалим, дотолкова, че Йеровоам установи и фалшиви празнични дни. С това той просто вършеше онова, което Аарон направи със златното теле. Бунтът на Аарон беше в основата на свещената история на древния Израил. Той се случи, когато Мойсей получаваше Закона, който е основата на Божието управление.

Бунтът на Аарон беше основополагащ бунт и бе повторен, когато Еровоам утвърди десетте северни племена като Израил. Мойсей смърти Аарон, а Мойсей е алфата, или основата, по отношение на Христос — омегата. Аарон и Мойсей представляват две групи в основополагащия бунт, а трета група са героите, които застанаха с Мойсей — левитите. Цар Еровоам и пророкът от Юда са двете групи в основополагащия бунт на северното царство, и отново левитите са героите.

При основополагащия бунт на Еровоам пророкът от Юда го изобличава и пророкува за един цар, който ще бъде наречен „основата на Бога“ — Йосия. Изпълнението на предсказаната

реформация включва това, че когато Йосия започна своето съживление и реформация, проклятието на Моисей бе открито, и прочитането на свещените думи на Моисей даде сила на едно съживление и реформация, които вече бяха започнали. Йосия, явно пророчески символ, представлява съживление и реформация, които получават сила, когато се открие едно пророчество от писанията на Моисей.

Първичното въстание в историята на цар Йеровоам е представено от израилевия цар, а също и от пророка от Юда, който бе изпратен с божествено изявление против първичното въстание на Йеровоам и с наставления за пророка, указващи кой път да избягва при завръщането си в Юда. Пророкът от Юда отхвърля молбата на Йеровоам да остане, но след това приема поканата на лъжепророка от Ветил и запечатва съдбата си. Непокорният пророк щеше да умре между осела и лъва, а след това да бъде погребан в гробницата на лъжепророка.

На 11 август 1840 г. се изпълни пророчеството за второто горко и бяха положени основите на адвентизма. Джосая Лич представи пророчеството през 1838 г., а след това, десет дни преди 11 август 1840 г., прецизира своите изчисления и посочи 11 август 1840 г. като деня, в който османското върховенство щеше да престане, в изпълнение на пророчеството за исляма на второто горко.

Цар Йосия символизира последното съживление и реформация, защото всеки пророк говори по-непосредствено за последните дни, отколкото за които и да било предишни дни. Цар Йосия символизира последното съживление и реформация, и тази реформация е представена в Библията чрез едно предсказание. Книгата на Йоил определя последното съживление и реформация, които се извършват сред онези, които ще бъдат сто четиридесет и четирите хиляди. Съживлението на Йосия беше в две стъпки: то започна, а след това едно пророчество беше разпечатано, което придаде допълнителен тласък на делото. Тези две стъпки са ранният и късният дъжд, както са представени в книгата на Йоил и изпълнени в книгата Деяния, а след това отново изпълнени в милеритската история.

При основополагащите бунтове на Аарон, цар Йеровоам и пророка от Юда до цар Йосия, а след това до Джосая Лич, се проследява линия на свидетелство относно основополагащото изпитание. Основополагащото изпитание е първото изпитание, което е последвано от храмовото изпитание, когато се поставя крайъгълният камък. След това настъпва третото изпитание — лакмусовото изпитание.

От златния телец, през олтарите на Йеровоам във Ветил и Дан, до цар Йосия, до Йосия Лич, е представена поредица от пророчески стъпки, които водят към основополагащото изпитание на 11 септември. Когато великите сгради на Ню Йорк се срутиха на 11 септември, едно пророчество за третото горко посочи изпитанието, което призоваваше към завръщане към древните основополагащи пътеки, защото паралелът между 11 август 1840 г. и 11 септември можеше да бъде видян от всеки лаодикийски адвентист от седмия ден, който избере да види. Участието на Ал Кайда в 11 септември често се поставя под въпрос в тези дни на конспиративни теории, които по принцип са верни, но Ал Кайда означава

„основата“, и те започнаха като организация една година преди времето на края — през 1989 г., всъщност на 11 август 1988 г.

Ако тези подробности относно пророческата символика на основите не бъдат забелязани, много се изгубва. На 11 септември основите бяха положени в първата стъпка. Във втората стъпка храмът е завършен, когато е поставен краеъгълният камък. Третата стъпка е затворената врата на неделния закон. От 11 септември до неделния закон вестта е насочена предимно към лаодикийските адвентисти от седмия ден, защото съдът започва от Божия дом, а за Божия дом завършва при неделния закон. Там и тогава лаодикийският адвентизъм от седмия ден е отминат; както протестантите в милеритската история, и юдеите в историята на Христос, и както онези, които умираха в продължение на повече от четиридесет години в историята на Мойсей.

Третото горко на 11 септември беше прообразено от второто горко на 11 август 1840 г. и на това равнище и двата ориентирни белега са представени чрез осела — първия символ на исляма в библейското пророчество. Неделният закон е белегът на звяра, а този звяр често е представен като лъв, като по този начин подправя Лъва от Юдовото племе. Неделният закон е лъвът, а непокорният пророк от Юда умря между осела и лъва и беше погребан в същия гроб като лъжливия пророк от Ветил. Той умря в пророческия период от 11 септември до неделния закон, който е пророческият период от осела до лъва. Този период на изпитание е гробът на лъжливия пророк от Ветил, който погребва непокорния пророк от Юда в собствения си гроб.

Царството на Йеровоам, което е представено като фалшификат на царството на Юда, където се намират Ерусалим и храмът, представляваше протестантите от милеритската история, които вече не бяха Божий народ. Те изгубиха своето заветно обозначение между 11 август 1840 г. и затворената врата на 22 октомври 1844 г. Тази история съответства на периода от 11 септември до неделния закон и поради тази причина непокорният пророк от Юда е погребан в същия гроб, в който бяха и отстъпническите протестанти, представени от лъжливия пророк от Ветил.

Като цяло цар Йосия беше добър цар, но все пак умря при Мегидо — очевидно и пряко приложение към Армагедон. Той се отклони, като отказа предупредителната вест на Нехао. Нехао, египетският цар, а следователно и южният цар, беше на път да воюва с Вавилон, северния цар. Йосия представлява юдеите, които умират в Армагедон, защото отхвърлиха предупредителната вест за битката между южния цар и северния цар в Даниил 11:40–45. Тази вест стана основата на 11 септември.

Първото изпитание е призивът на първия ангел да се върнем към основите.

Второто изпитание е призивът на втория ангел да се отделят и да завършат храма.

Третото изпитание е лакмусовият тест на третия ангел за печата или белега.

Първото изпитание е изпитание върху основите, и през 2024 година приблизително половината от онези, които участваха в съботните Zoom събрания, се оттеглиха заради

единствения доктринален спор, представен на картата от 1843 година. Този спор беше относно символа, който установява видението за Божия народ в последните дни. Милеритската полемика се състоеше в това, че протестантите твърдяха, че Антиох Епифан, или ислямът, е силата, която се превъзнася и пада, за да установи видението в четиринадесети стих на Данаил единадесета глава.

И в онези времена мнозина ще се надигнат против южния цар; и насилниците измежду твоя народ ще се въздигнат, за да утвърдят видението; но ще паднат. Даниил 11:14.

Дали ислямът или Антиох Епифан бяха грабителите на твоя народ, или това беше Рим, както посочи Милър. Милър беше разбрал, че опустошителните сили на езичеството и папството са и двете онази сила, която се превъзнася, която падна и която беше грабителят на Божия народ. Този довод е представен на картата, която беше „насочвана от Божията ръка и не бива да бъде изменяна“, и е единственото изображение върху която и да било от двете таблици на Авакум, което посочва събитие, за което нямаше пряко указание в пророческото Слово. Позоваването върху картата беше, за да подчертае този основополагащ довод като символ на разделящата сила на Божието пророческо Слово.

През 2024 г. приблизително половината от Zoom групата я напуснаха поради погрешното разбиране, че именно Съединените щати установяват видението, а не Рим, както милеритите тъй уместно защитаваха.

Пресяването, което започна през 2023 година, започна, когато Христос влезе в стаята Си с веялото Си, а веялото са Неговите думи на истина. Когато Той влезе в Своята стая, тя беше празна от хора, затова издигна глас в пустинята, за да приготви пътя на Господа. Гласът трябваше да приготви пътя за Вестителя на завета, за да дойде внезапно в храма Си; храма Си на сто четиридесет и четирите хиляди.

След това, през 2024 г., идва първият изпит, изпитът на основите, изпитът кой утвърждава видението — онова видение, което запечатва остатъка. Вътрешното видение, което запечатва остатъка, е видението за Христос в десета глава, а външното видение е видението, което се утвърждава от антихриста, а антихристът е Рим. Вътрешно видение за Христос и външно видение за антихрист. Запечатването е установяване в истината, както духовно, така и интелектуално; и вътрешното видение в десета глава е духовното, а външното видение в единадесета глава е интелектуалното. Разбирането и съответстващият опит на двете видения са изискваният критерий за всеки, който би бил запечатан, както Данаил представи в първия стих на десета глава от книгата на Данаил.

В третата година на Кир, персийския цар, едно нещо бе открито на Даниил, чието име се наричаше Валтасар; и това нещо беше истина, но определеното време беше дълго; и той разбра това нещо и имаше разумение за видението. Даниил 10:1.

Алфа-изпитът на основите беше върху четиринадесети стих от Даниил единадесета глава и беше паралел на същия основополагащ изпит на милеритите, а този изпит беше единственият спор от историята на милеритите, който е представен на таблицата, която на

стража на Авакум беше заповядано да напише и да направи ясна. Основополагащият изпит на 2024 г. беше слизането на първия ангел, както е представено чрез 11 август 1840 г., 1888 г. и 11 септември.

Този ангел бе слязъл и като Михаил, защото Михаил е Този, Който възкреси Моисей, който заедно с Илия бе възкресен в последния ден на 2023 година. Това възкресение е представено от Езекиил като извършено чрез пророчество за четирите ветрове, което Сестра Уайт нарича разгневения, възпиран кон, който е ислямът от 11 август 1840 г. и 11 септември.

Алфа-изпитът беше основополагащото изпитание на външното видение. Омега-изпитът би бил вътрешно, венчаващо видение.

Защо би имало алфа и омега, последвани от трети изпит? Именно този въпрос посочвам. Видението за външното изпитване — алфа — от 2024 г. е първото от три изпитания. Този основополагащ изпит трябва да бъде издържан, за да има човек участие във връхния изпит — омега. Тези две изпитания са от различно пророческо естество в сравнение с третото изпитание. Третото изпитание е лакмусов тест, който показва дали кандидатът действително е издържал предишните две стъпки.

Първият изпит е основата, а вторият изпит е завършеният храм. Основата на храма бе положена в историята на първия указ за излизане от Вавилон. В историята на втория указ храмът бе завършен. Третият указ беше различен, защото в този указ националният суверенитет на Юда бе възстановен, като им бе дадена властта да преследват граждански и религиозни престъпления. Съдът е възстановен при третия указ. През 2024 г. основополагащият алфа изпит отдели онези в практически празната стая на човека с прашната четка.

Омега-изпитът е моментът, когато храмът е завършен, както е представено чрез поставянето на крайъгълния камък. Завършването на храма е тържествуващата църква, която се установява, когато плевелите бъдат отстранени. Завършването на храма в съня на Милър бе тогава, когато скъпоценностите бяха хвърлени обратно в по-големия ковчег „без никакви видими усилия от страна на човека, който ги хвърли вътре“. След като Милър разпознава човека с четката за прах, който хвърля скъпоценностите в по-големия ковчег, той завършва свидетелството си с думите: „Извиках от самата радост, и този вик ме събуди.“

Обърнете внимание, че силният вик на Милър, който събужда, бе надарен със сила чрез „радост“. Радостта е символът на онези в Йоил, които имат „новото вино“, а „срам“ е върху онези други пиячи на вино, които са били отсечени от новото вино. Среднощният вик, който събужда Милър, следва след като човекът с четката за прах хвърля скъпоценните камъни в по-голямото ковчеже. По-голямото ковчеже е пълно със скъпоценните камъни, които са били отделени от боклука и хвърлени в ковчежето, което е едновременно храмът на сто четиридесет и четирите хиляди и вестта на Среднощния вик. Храмът е завършен при втория указ, или втория ангел, или второто и омега изпитание. В съня на Милър омега изпитанието е представено, когато се отворят небесните прозорци.

И чух като че глас от голямо множество, и като глас от много води, и като глас от силни гръмотевици, който казваше: Алилуия! защото Господ Бог Всемогъщият царува. Нека се радваме и ликуваме, и да Му въздадем слава; защото дойде сватбата на Агнеца, и Неговата жена се е приготвила. И на нея бе дадено да се облече във висон, чист и бял; защото висонът е праведните дела на светиите. И той ми каза: Пиши: Блажени са ония, които са поканени на брачната вечеря на Агнеца. И ми каза: Тия са истинните Божии думи. Откровение 19:6–9.

На 22 октомври 1844 г. се изпълниха „четири пришествия на Христос“, и всяко от тези четири пришествия се изпълнява по-съвършено при скоро настъпващия неделен закон. Той дойде като Вестителя на Завета, в изпълнение на очистването и пречистването на левитите в Малахия трета глава. Той дойде, за да приеме царство, в изпълнение на Даниил 7:13. Той дойде да очисти светилището, в изпълнение на Даниил 8:14, и също така дойде на брака. Бракът се извършва, когато невестата се е приготвила.

„А когато плодът узрее, той веднага изпраща сярпа, защото е настъпила жетвата.“
Христос очаква с копнежливо желание явяването на Самия Себе Си в Своята църква.
Когато характерът на Христос бъде съвършено възпроизведен в Неговия народ, тогава Той ще дойде, за да го заяви като Свой. Притчи Христови, с. 69.

Според боговдъхновението, „светът може да бъде предупреден само“ чрез това, че „вижда мъже и жени“ с Божия печат по време на кризата, свързана със закона за неделата.

„Делото на Светия Дух е да изобличи света за грях, за правда и за съд. Светът може да бъде предупреден единствено когато види онези, които вярват в истината, осветени чрез истината, да постъпват според възвишени и святи принципи, показвайки във висок и възвишен смисъл разделителната линия между онези, които пазят Божиите заповеди, и онези, които ги потъпкват с краката си. Освещението чрез Духа бележи различието между онези, които имат Божия печат, и онези, които пазят един подправен ден за покой. Когато дойде изпитанието, ясно ще се покаже какъв е белегът на звяра. Това е спазването на неделата. Онези, които, след като са чули истината, продължават да считат този ден за свят, носят знака на човека на греха, който си помисли да промени времена и закони.“ Bible Training School, 1 декември 1903 г.

Когато невестата се приготви, жетвата е дошла. Жътвата започва със събирането на приноса от първия плод на пшеницата, който се издига като възвяван принос — знаме. Първо се събират първите плодове, които са сто четиридесет и четирите хиляди в книгата Откровение, а след това и другото стадо, което е голямото множество. Знамето е Неговата могъща войска, а Неговата могъща войска е облечена в тънък бял висон. При брака храмът на сто четиридесет и четирите хиляди е завършен преди съда на неделния закон, и този храм е не само по-големият ковчег на Милър, но е и църквата тържествуваша, която притежава всички дарби, включително духа на пророчеството.

И паднах при нозете му, за да му се поклоня. А той ми каза: Внимавай, не прави това; аз съм съслужител на тебе и на твоите братя, които държат свидетелството Исусово; поклони се на Бога; защото свидетелството Исусово е духът на пророчеството.

Откровение 19:10.

Сто четиридесет и четирите хиляди са онези, които имат свидетелството на Исус, а свидетелството на Исус е изложено „ред след ред“ както в Библията, така и в Духа на пророчеството. Когато лаодикийското движение на сто четиридесет и четирите хиляди се преобрази във филаделфийското движение на сто четиридесет и четирите хиляди, всички те ще използват методологията „ред след ред“, за да представят своето свидетелство. Това свидетелство е съчетание от Божествената кръв и човешкото свидетелство.

И те го победиха чрез кръвта на Агнето и чрез словото на своето свидетелство; и не възлюбиха живота си дори до смърт. Откровение 12:11.

Свидетелството на човечеството, съчетано с кръвта на Божествеността, е свидетелството на Мойсей и на Агнето. Мойсей беше човечеството, алфата спрямо кръвта на божествеността на Омега-Агнето. Всички дарби се възстановяват щом невестата се приготви и, като могъща войска, облечена в бял висон, заема мястото си като знаме на настъпващата Господня войска. Този боен поход започва, когато невестата бъде приготвена и облечена в бяло, което е времето, когато небесните прозорци се отварят, както беше в съня на Милър.

И видях небето отворено; и ето, бял кон, и Онзи, Който седеше на него, се наричаше Верен и Истинен, и със правда съди и воюва. Очите Му бяха като огнен пламък, и на главата Му имаше много корони; и имаше написано име, което никой не знаеше, освен Сам Той. И беше облечен в дреха, потопена в кръв; и Неговото име се нарича Божието Слово. И небесните войнства Го следваха на бели коне, облечени във висон, бял и чист. И от устата Му излиза остър меч, за да поразява с него народите; и Той ще ги управлява с железен жезъл; и Той тъпче линът на яростта и гнева на Всемогъщия Бог. И на дрехата Си и на бедрото Си има написано име: ЦАР НА ЦАРЕТЕ И ГОСПОД НА ГОСПОДАРИТЕ. Откровение 19:11–16.

Когато човекът с четката за прах влезе в празната стая и отвори прозорците, той събира скъпоценните камъни и ги хвърля в по-големия омега-ковчег. Джеймс Уайт би определил тези скъпоценни камъни като Божия народ, но Уилям Милър би ви казал, че символите имат повече от едно значение, и скъпоценните камъни представляват не само разпръснатите основополагащи истини, но и разпръснатите скъпоценни камъни, които са върху короната, която се издига нагоре, представлявайки Христовото славно царство.

И Господ, техният Бог, ще ги спаси в онзи ден като стадото на Своя народ; защото те ще бъдат като камъните на корона, издигнати като знаме над Неговата земя. Захария 9:16.

Омега и второто изпитание след основополагащото алфа-изпитание за Рим, установяващо видението, е върховото омега-изпитание. То представлява завършването на изпитанието на храма, което предхожда третото лакмусово изпитание на съда. Това изпитание очиства двете класи поклонници една от друга, като отделя мъдрите от неразумните въз основа на маслото, което е вестта, или, както Сестра Уайт го определя в своя коментар върху синагогата в Капернаум — „думите на истината“.

Капернаум е мястото, където в Йоан 6:66 Исус изгуби най-големия брой ученици наведнъж, и тези ученици никога не се върнаха. Като най-голямото изпитание на ученичеството по времето на Христос, Капернаум е символ на омега-изпитанието на ученичеството по времето на Христос, което от своя страна предобразява омега-изпитанието на ученичеството в тристепенния процес на изпитване, започнал през 2023 година. В Капернаум изпитанието беше представено чрез Хляба от Небето и то разкри провала на юдеите в контекста на тяхната неспособност да разберат пророчеството поради нежеланието им да приемат, че когато Исус говореше за естествени неща, това трябваше да се разбира в духовно приложение.

Ще продължим тези неща в следващата статия.

„Христовата беседа в синагогата относно хляба на живота беше повратната точка в историята на Юда. Той чу думите: „Ако не ядете плътта на Човешкия Син и не пиете кръвта Му, нямате живот в себе си.“ Йоан 6:53. Той видя, че Христос предлагаше духовно, а не светско благо. Считаше себе си за далновиден и мислеше, че може да види, че Исус няма да има никаква почит и че не може да даде никакво високо положение на Своите последователи. Той реши да не се свързва с Христос толкова тясно, че да не може да се отдръпне. Щеше да наблюдава. И наблюдаваше.“

„Оттогава нататък той изразяваше съмнения, които объркваха учениците. ...“ Копнежът на вековете, 719.

Първи тест

Погледът, който Исус отправи към себелюбивия Юда, го убеди, че Учителят е проникнал в лицемерието му и е разчел неговия низък, презрян характер. Това беше по-пряко изобличение, отколкото Юда беше получавал преди. То го раздразни и така се отвори врата, през която Сатана влезе, за да овладее мислите му. Вместо да се покае, той замисли отмъщение. Ужилен от съзнанието за своя грях и докаран до безумие, понеже вината му беше станала известна, той стана от трапезата и отиде в двореца на първосвещеника, където намери съвета събран. Той беше проникнат от духа на Сатана и действаше като човек, лишен от разум. Обещаната награда за предаването на неговия Учител беше тридесет сребърника; и за далеч по-малка сума от стойността на съда с миро той продаде Спасителя.

„По дух и по постъпки мнозина приличат на Юда. Докато се мълчи относно язвеното петно в техния характер, не се вижда открита вражда; но когато бъдат изобличени, горчивина изпълва сърцата им.“ Youth Instructor, 12 юли 1900 г.

Второто изпитание

„Преди Пасхата Юда се беше срещнал за втори път със свещениците и книжниците и беше сключил споразумението да предаде Исус в техните ръце.... Сега Юда беше дълбоко засегнат от Христовото действие да измие нозете на Своите ученици. Ако Исус можеше тъй да се смири, мислеше той, Той не можеше да бъде царят на Израил. Всяка

надежда за светска почит в едно земно царство беше унищожена. Юда се убеди, че от следването на Христос не може да се придобие нищо. След като Го видя, както той смяташе, да унижава Себе Си, той се затвърди в решението си да се отрече от Него и да признае, че е бил измамен. Той беше обладан от демон и реши да довърши делото, което беше приел да извърши, като предаде своя Господ.“ Копнежът на вековете, 645.

Окончателното решение

„Смаян и объркан от разкриването на намерението му, Юда стана припряно, за да напусне стаята. „Тогава Иисус му каза: Каквото вършиш, върши по-скоро.... И тъй, като прие залъка, той веднага излезе; а беше нощ.“ Нощ беше за предателя, когато се отвърна от Христос към външната тъмнина.

„Докато тази стъпка не бе направена, Юда не беше преминал отвъд възможността за покаяние. Но когато напусна присъствието на своя Господ и на съучениците си, окончателното решение бе взето. Той бе преминал граничната линия.“

„Чудно бе дълготърпението на Исус в Неговото отношение към тази изкушавана душа. Нищо, което можеше да бъде сторено за спасението на Юда, не бе оставено несвършено. След като два пъти бе сключил съглашение да предаде своя Господ, Исус все още му даваше възможност за покаяние. Като прочете тайния замисъл в сърцето на предателя, Христос даде на Юда последното, убедително доказателство за Своята божественост. За лъжливия ученик това бе последният призив към покаяние. Не бе пощаден нито един зов, който богочовешкото сърце на Христос можеше да отправи. Вълните на милостта, отблъснати от упордата гордост, се върнаха в по-мощен прилив на покоряваща любов. Но макар и изненадан и обезпокоен от разкриването на вината си, Юда стана само още по-решителен. От тайнствената вечеря той излезе, за да довърши делото на предателството.“

„Като произнесе горкото над Юда, Христос имаше и цел на милост към Своите ученици. Така Той им даде върховното доказателство за Своего Месианство. „Отсега ви казвам, преди да е станало“, каза Той, „та когато стане, да повярвате, че Аз Съм.“ Ако Исус бе останал безмълвен, привидно без да знае какво щеше да Го сполети, учениците биха могли да помислят, че техният Учител не е имал Божествено предведение и че е бил изненадан и предаден в ръцете на убийствената тълпа. Една година по-рано Исус бе казал на учениците, че е избрал дванадесет и че един от тях е дявол. А сега думите Му към Юда, показващи, че неговото предателство е било напълно известно на неговия Учител, щяха да укрепят вярата на истинските Христови последователи по време на Неговото унижение. И когато Юда достигнеше до своя ужасен край, те щяха да си спомнят горкото, което Исус бе произнесъл над предателя.“ Копнежът на вековете, 653–655.